

pinski dne 1. aprila t. l., torej še niti 6 tednov ne. Žalujejo za vrljo Nežiko Lupinski ubogi oče, mati, sestre in bratje. Žalujejo vsi sosede, sorodniki ter vsi, ki so je poznali, posebno še žaluje ubogi mladi mož-vdovec Lupinski, ki je z njo zgubil vrljo družico. Rajna Nežika je bila pridna delavka na polju in vrtu ter je znala s svojimi žuljavimi rokami izvrstno plesti vence za kapele, hiše in osobito še na grobove. Naj ji Kraljica majniška izprosi v svetih nebesih venco večne slave!

Dobra gospodinja umrla v Galiciji pri Celju. Zopet so se oglasili zvonovi in naznanjali žalostno vest, da je umrla 60 letna gospodinja Ana Lešnik. Bila je dolgoletna naročnica »Slov. gospodarja«. Kako je bila priljubljena, je pokazal njen pogreb. Pred domačo hišo je zaigrala godba žalostinko in tudi pri grobu. Spavaj sladko, srečna duša — Tvoje domače pa naj tolaži Bog!

Ugleden posestnik in cerkveni ključar umri v visoki starosti. V župniji Polje ob Sotli je preminul v visoki starosti 80 let posestnik in dolgoletni cerkveni ključar in odbornik posojilnice na Bučah Anton Kovačič. Rajni dobri ter ugledni gospodar in zgledni krščanski mož zapuščal ženo in 8 dobro vzgojenih ter preskrbljenih otrok. Rajni bo ostal v domači župniji in pri sosednih v najboljšem ter hvaležnem spominu! Preostali izreka »Slov. gospodar« iskreno sožalje!

Umri je mož. V Hajnskem, župnija Sv. Peter na Medvedovem selu, smo pokopali dne 18. maja posestnika Strašek Jožefa. Pokojni je bil zelo delaven in značajan mož. Zapuščal trden dom in lepo vzgojeno družino. Kako je bil skrben, se posebno pozna pri lepem sadonosniku, ker je bil izvrsten sadjerejec. Bil je zelo priljubljen, kar je pokazal pogreb, kljub temu, da je bilo slabo vreme. G. župnik mu je pri odprtem grobu spregovoril lepe besede v slovo. Bil je dolgoleten naročnik »Slov. gospodarja«. Domači cerkveni pevski zbor mu je zapel žalostinke na domu, v cerkvi in na pokopališču. Mož dela naj počiva v miru — rajnim pa naše sožalje!

Železniški vratar umri v visoki starosti pri Sv. Marjeti pri Rimskih Toplicah. V sredo, dne 8. maja, je umri v Strenskem 86 letni Deželak Vincenc, upokojeni železničar. Večino svojih življenjskih let je služil kot vratar na postaji Rimske Toplice. Bil je zelo zvest v službi. Ko se je l. 1933, v Laškem vršila birna, je med potom pravil, da bo spoznal že petega lavantinskega škofa. Poznal je škofa Slomškega, od katerega je bil l. 1862., malo pred Slomškovo smrtjo, birman. Poznal je tudi vse naslednje škofe. Svetila mu večna luč!

Hudo prizadeta mati. Od Sv. Miklavža nad Laškim smo prejeli: V četrtek, 9. maja, je šel Gorišek Martin iz Vodiškega s svojimi tovariši v gozd drva sekati. Že so podrli buke, pa se je potem na tleh zvalila in z vrhom oplazila Goriška po glavi, da je bil takoj mrtev. Pred šestimi leti ravno ob tem času se je v istem gozdu smirno ponesrečil brat rajnega, Franc. Gotovo čudno naključje. Rajni Martin

je bil star 42 let. Bil je splošno priljubljen, menda ni imel sovražnika. Vsa župnija žaluje za pridnim fantom in sočustvuje z materjo-vdovo, ki je tako bridko prizadeta, saj ji je smrt ugrabila vseh devet otrok. Pri pogrebu v soboto, 11. maja, je gospod župnik Cebašek spregovoril materi-vdovi tolažilne besede. Svetila mu večna luč!

Smrti primeri pri Sv. Jederti nad Laškim. Tudi pri nas se rodijo, poročajo in umirajo. Zadnjih celo več ko prvih. Tako so šli v večnost: Franc Zelič (Razpotnikov) 25 let star, Marija Ulaga 70 let stara, Anton Kolenc 73 let star, Jera Gorišek 83 let stara, Marija Zalokar 69 let stara, Alojz Sanda 30 let star, Jožef Brečko 27 let star, Anton Lapornik 77 let star, Fran Petek 81 let star, Barbara Pavčnik

Vojnih dogodkov ne morete zasledovati brez zemljevida!

Izšla je zopet karta Evrope za 6 din. — Naročite jo v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila Maribor—Ptuj!

70 let stara, Marija Koritnik 50 let stara, Ana Dornik 75 let stara. Odklenalo je tudi Jožefu Knapiču, p. d. Cesarju, 75 let star, Jerneju Kralju 80 let star, Ani Papež 16 let stara, Mihaelu Majerju, p. d. Škofu, 85 let star. Tako bi nas smrt skoraj spravila v anarhijo (brezvladje). — Vsem rajnim mir, ki ga svet nima!

Kaj in kako se dela v šmarskem okraju?

Cestna dela

Javna dela na cestah v šmarskem okraju se še doslej nikjer niso pričela, ker je bil proračun okrajnega cestnega odbora, iz katerega se črpajo viri za gradnje, potrjen in vrnjen šele 5. maja. Pri tem moramo pripomniti, da znaša 25% cestna doklada samo 378.000 din, dočim znaša celotni proračun okrajnega cestnega odbora 1.768.846 din. Treba je vedeti, da je z ozirom na ogromno razliko med lastnimi dohodki in proračunskim zneskom, katero krije banska uprava, ista morala črtati znesek 100.000 din iz proračuna okrajnega cestnega odbora, kateri je bil predviden za nadaljevanje gradnje ceste Sladka gora—Lipoglav.

Zopet bo treba prositi bansko upravo naklonjenosti, da dobimo v svrhu nadaljevanja gradnje sredstva iz kakšnega drugega sklada.

Preureditev ceste Lemberg—Sladka gora je stala najmanj 80.000 din, gradnja nove ceste Sladka gora—Polžanska vas pa nad 80.000 din, popravila in amortizacija dolga pri vodovodu okoli 30.000 din, prispevek k gradnji postajališča 12.500 din, prispevek k popravilu cerkve sv. Pankracija 5000 din, plačila dolgov bivše občine Sladka gora, kot večletni zaostanki šolam, neplačani račun za klepalnike, škropilnice, pisarniške potrebščine,

ubožne podpore, odplačilo dolgov, skupaj najmanj 60.000 din. Sedaj še gradnja ceste Sladka gora—Lipoglav, ki že tudi stane približno 100.000 din.

Nabava krompirja in koruze

Z večkratnimi razglasi pred cerkvijo so bili občani pozvani, naj si na občini naročijo potrebno količino semenskega krompirja. Kdor si je krompir naročil, je istega tudi dobil. Banska uprava je k nabavi semenskega krompirja prispevala za ves šmarski okraj 70.000 din. Krompir se je delil po 1.50 din 1 kg, dočim se je isti nakupil po 2.50 din kg. K vsakemu kilogramu krompirja je torej banska uprava prispevala po 1 din.

Radi neverjetno visokih cen koruze je občina pred naročitvijo iste z javnim razglasom pred cerkvijo pozvala občine, naj si naročijo koruzo pri občini, tako da bo občina vedela, koliko koruze bi se sploh potrebovalo. Do danes znašajo naročila približno 7000 kilogramov. Ker se je pa uvidelo, da občani radi revščine nikakor ne bi mogli nabaviti si koruze po dnevnih cenah, četudi z brezplačnim prevozom, je župan g. Turk pri bankski upravi prosil in izprosil podporo, tako da bodo revni občani mogli v najkrajšem času dobiti koruzo po znižani ceni.

Dopisi

Mariborska okolica

Sv. Marjeta ob Pesnici. (Zlata poroka častitega para.) Redke so svečanosti, kot so jo proslavljali pretekli mesec v naši vasi, namreč zlato poroko, katero sta slavila tukajšnja ugled-

na posestnika in starozakonca Janez in Jozefa Koletnik, katera stanujeta na lepem Perniškem hribčku. Mož šteje 73, a žena 70 let. Oba sta po rodu iz hiše ter rodbine revnih viničarskih staršev. Pred 50 leti, t. j. 28. aprila 1890. leta sta stopila v zakon. Zbog marljivosti in poštenosti

»To bo še čedna politika! Ne bo minulo leto dni in ti dedci bodo spravili občino na kant.«

»Ho, Končnik!« se je oglašil eden od njih. »Veseli bodite, da niste med temi osli! Med tolikimi terci en pameten človek ne zaleže.«

»Pravim, da bo ta polomija ljudi še spametovala. Pri prihodnjih volitvah bodo vsi poiskali moža, ki ima kaj soli v glavi.«

»Da, Končnika.«

Končnik, ki ga je njegov ponos čisto zasleplil, tako da ni spoznal, kako ga imajo za norca, je vstal in prišel s svojim kozarcem k družbi, ki ga je rada povabila, naj prisede. Naročil je štefan vina in se od veselja razkošatil, ko so mu po vrsti navdajali in ga povzdigovali. Kmalu pa so spet začeli zbadati.

»Jaz le tega ne razumem, da je fajmošter mogel same take kimovce izbrati,« je dejal Markežev Tinč, brezposeln urar.

»Kaj bi ne! Ima v občinskem hlevu same pohlevne ovce.«

»Saj fajmošter ni kaj kriv,« se je eden potegnul za župnika.

»Seveda je,« se je zadržal na drugem koncu mize Anza, debeluhast ded s hudim jezikom. »Fajmošter je vsega kriv.«

»Da, da, fajmošter je hodil od hiše do hiše in je ljudi svaril, naj tega in tega nikar ne volijo,« se je lagal Tinč.

»Kaj je fajmošter?« je vzkipek Končnik. »Koga je rekel, naj ne volijo?«

»Tega in onega in onega in tega, imena ne povem.«

»Tinč, pusti fajmoštra na miru! Fajmošter se ni prav nič mešal v to reč; še volit ni šel.«

»Da pa ima Končnikovo hišo na piki, to ve vsakdo.«

»To pa ni res,« je naenkrat zavriščala nekdanja natakarica Cencka. »Fajmošter zahaja h Končniku, dober si je — vsaj z gospodinjjo, če z gospodarjem ne.«

»Prekleta lažnivka!« je udaril Končnik po mizi. »Samo enkrat je bil fajmošter v moji hiši in si bo dobro premislil, preden bo spet prišel.«

»Prav pred nekaj dnevi je spet bil tam. Ko miška je zdrknil pri prednjih durih noter, čez pol ure pa pri zadnjih spet ven. — Moja bratranka ga je videla, Mežnarjeva Mica.«

»Ah, Mežnarjeva Mica, ta vsakega zvica! Hahaha!« so se fantje zasmeli. »Ta ti s svojo bradavico na koncu nosa vse izvoha.«

»Ljudje pravijo, da so pri Končniku obhajali slovesno krstitev,« je podžigala zlobna deklina.

(Dalje sledi)

Bogat Betgijec je imel pritlikavca, da mu je zavezoval trakove na čevlji in velikana, ki mu je zavezoval kravate. — Nekoč je obiskal prijatelja, lahkoživca Löwensteina. Ko je odpotoval v London, je pozabil pri njem palico, ki mu jo je Löwenstein poslal za njim z — letalom ...

27-letnico izhajanja je proslavil list »London Gazette«. Leta 1665., ko je strahovala London kuga, se je kraljevi dvor preselil v Oxford. Da bi izvedel o dogodkih po deželi, je kralj ustanovil »Oxford Gazette«, ki so po preselitvi v London postale prestolniški list.

500 romarjev je izginilo na poti skozi pustinjno v Meko. Na kameleh so zapustili mesto Hedžas že pred mesecem dni, pa ni nobenega glasu več o njih.